

Poština plačana v gotovini.

KRALJEVINA

JUGOSLAVIJA

SLUŽBENI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVIINE

67. kos.

V LJUBLJANI, dne 31. oktobra 1931.

Letnik II.

VSEBINA :

474. Zakon o izpremembah in dopolnitvah v kazenskem zakoniku, zakoniku o sodnem kazenskem postopanju, zakonu o tisku in zakonu o izvrševanju kazni na prostosti. 475. Naredba glede dokaza o zastopanju avtorjev. 476. Dopolnitev § 1. uredbe o organizaciji in področju centralnega higienskega zavoda v Beogradu.	477. Pravilnik o trošenju državne podpore, dovoljene zvezi Sokola kraljevine Jugoslavije. 478. Pravilnik o oddajanju brezplačnega premoga iz državnih rudnikov za telovadnice Sokola kraljevine Jugoslavije. 479. Pravilnik o uvozu in tranzitu krompirja.

Zakoni in kraljevske uredbe.

474.

Mi

ALEKSANDER I.,

po milosti božji in narodni volji kralj Jugoslavije,
predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra pravde in po zaslišanju predsednika Našega ministrskega sveta

zakon

o izpremembah in dopolnitvah v kazenskem zakoniku, zakoniku o sodnem kazenskem postopanju, zakonu o tisku in zakonu o izvrševanju kazni na prostosti.*

Člen 1.

Kazenski zakonik z dne 27. januarja 1929.** se izpreminja in dopolnjuje nastopno:

1. Prvi odstavek § 11. se izpreminja in se glasi:

»Kaznivo dejanje je storjeno tako na kraju, kjer ga je storilec bodisi celoma, bodisi deloma izvršil, kakor tudi na kraju, kjer je nastopila posledica. Poizkus kaznivega dejanja je storjen tako na kraju, kjer ga je storilec

* Službene novine kraljevine Jugoslavije z dne 20. oktobra 1931., št. 245/LXXV/512.

** »Uradni list« št. 310/74, 333/82 in 364/86 iz leta 1929.

izvršil, kakor tudi na kraju, kjer naj bi po njegovem naklepu posledica nastopila.«

2. V prvem odstavku § 41. se nadomešča beseda: »od« z besedo: »do«.

3. V četrtem odstavku § 46. se dodaja na koncu:

»Razen teh primerov sme izreči sodišče izgubo častnih pravic za isto dobo samó, če izreče namesto robije strogi zapor (§§ 71. in 72.).«

4. Točki 4. in 5. § 71. se izpreminjata in se glasita:

»4. če je predpisana za kaznivo dejanje časna kazen, ni pa označena najmanjša mera, se sme izreči namesto robije strogi zapor najmanj treh mesecev, namesto zatočenja zapor najmanj enega meseca in namesto strogega zapora zapor;

5. pri prestopkih, za katere predpisuje zakon zapor ali zapor in denarno kazen, ni pa označena najmanjša mera zapora, sme zamenjati sodišče zapor z denarno kaznijo, če se dá doseči namen kazni tudi s to.«

5. V drugem odstavku § 86. se postavlja za besedo: »storilca« pika in se črtajo besede na koncu: »če ne predpisuje zakon kaj drugega (§ 292.).«

6. Naslov XII. poglavja se izpreminja in se glasi:

Kazniva dejanja zoper obstoj države in njeno ustavno ureditev.

7. § 94. se izpreminja in se glasi:

»Z robijo ali zatočenjem se kaznuje, kdor započne dejanje, ki meri na to:

1. da bi se s silo ali s pretnjo, da se uporabi sila zoper osebe ali stvari, izpremenila državna ustava ali izpremenil ustavni red prestolonasledstva;

2. da bi se s silo odstavili vladar, narodno predstavništvo in druge državne oblasti, določene z ustavo, ali da bi se jim s pretnjo sile preprečilo, vršiti svoje ustavne pravice in dolžnosti, ali da bi se prisilili, vršiti svoje ustavne pravice in dolžnosti v odmerjenem pravcu;

3. da bi se nezakonito pridobila vrhovna državna oblast zaradi neposrednega izvrševanja ali njenega prenosa na druge osebe;

4. da bi se kraljevina Jugoslavija ali njen del zoper ustavo spojil s tujo državo ali da bi se njen del izločil iz celote in postal samostojna država.

8. V § 98. se postavlja za besedo: »uničil« beseda: »ustavni«, za besedo: »državnega« se pa postavljata besedi: »ali ustavnega«.

9. V prvem odstavku § 100. se nadomeščajo besede: »vladarja, njegove pravice« z besedami: »kraljevino Jugoslavijo kot celoto, ustavne pravice vladarja«, v drugem odstavku pa beseda: »zakonom« z besedo: »ustavoc«.

10. V prvem odstavku § 115. se nadomeščajo besede: »kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev« z besedama: »kraljevini Jugoslaviji«, beseda: »državnega« se nadomešča z besedo: »ustavnega«, beseda: »oblasti« z besedo: »banovine«; v drugem odstavku se nadomeščajo beseda: »oblastnih« z besedo: »banovinskih«, v tretjem odstavku pa besedi: »državnega reda« z besedo: »ustave«.

11. V prvem odstavku § 128. se nadomešča navedba: »iz § 181., drugega odstavka« z navedbo: »iz § 181., prvega odstavka«.

12. V drugem odstavku § 148. se črtajo besede: »in v nespornem postopanju«.

13. V § 151. se nadomeščata besedi: »si priskrbi« z besedo: »zbrani«.

14. § 180. se izpreminja in se glasi:

»Za vsako drugo poškodbo težkega značaja, manjšo od poškodbe v §§ 178. in 179., se kaznuje storilec z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev.

Če se povzroči taka poškodba z nožem ali s smrtonosnim orodjem ali vobče s sredstvom, sposobnim, da telo težko poškoduje ali zdravje težko okvari, se kaznuje storilec s strogim zaporom najmanj šestih mesecev.

15. § 181. se izpreminja in se glasi:

»Za poškodbo lažjega značaja se kaznuje storilec z zaporom do šestih mesecev ali v denarju do 5.000 dinarjev.

Če se je povzročila taka poškodba z nožem ali s smrtonosnim orodjem ali vobče s sredstvom, sposobnim, da telo težko poškoduje ali zdravje težko okvari, se kaznuje storilec s strogim zaporom do enega leta.

Za dejanje po prvem odstavku sme sodišče storilca oprostiti vsake kazni, če je bil brez svoje krivde izzvan s poškodovančevim sirovim ali nevljudnim ravnanjem.

16. V drugem odstavku § 183. se nadomešča navedba: »§ 180.« z navedbo: »§ 180., drugega odstavka, in § 181., drugega odstavka«.

17. V § 186. se nadomešča navedba: »§ 181., drugega odstavka« z navedbo: »§ 181., prvega odstavka«.

18. V drugem odstavku § 214. se dodajajo za besedo: »let« besede: »ali s strogim zaporom, v obeh primerih pa tudi«.

19. Tretji odstavek § 272. se izpreminja in se glasi:

»Preganjati se začno kazniva dejanja iz prvega in drugega oddelka, če niso storjena javno, samo na predlog«

20. Tretji odstavek § 273. se izpreminja in se glasi:

»Kazniva dejanja iz drugega odstavka se začno preganjati, če niso storjena javno, samo na predlog.«

21. § 292. se izpreminja in se glasi:

»Z zaporom do enega leta se kaznuje mož ali žena zaradi prešuštva, ki bi ga eden izmed njiju izvršil z drugo osebo, katere se prav tako kaznuje z isto kaznijo.

Preganjati se začne storilec na zasebno tožbo, ta pa je izključena, če sta bila zakonca pred storjenim prešuštvom pravnomočno ločena od mize in postelje. S

smrtjo razžaljenega moža, odnosno razžaljene žene pre-
stane pravica do tožbe.

Ce sta živela zakonca v času, ko se je izvršilo pre-
šuštvo, ločeno, sme sodišče storilca tudi oprostiti vsake
kazni.

22. § 297. se izpreminja in se glasi:

»Kdor drugega razžali, se kaznuje z zaporom do
šestih mesecev ali v denarju do 5.000 dinarjev.

Ce se je storila razžalitev javno, se kaznuje z za-
porom do enega leta.

23. V § 300. na koncu se nadomeščajo besede: »z
zaporom do šestih mesecev ali v denarju do 5.000 di-
narjev« z besedami: »z zaporom do treh mesecev ali v
denarju do 3.000 dinarjev«.

24. § 301. se izpreminja in se glasi:

»Kdor izreka ali raznaša o kom karkoli neresnične-
ga, kar utegne škodovati njega časti, dobremu imenu
ali gospodarskemu kreditu, se kaznuje kot klevetnik z
zaporom do enega leta in z denarno kaznijo do 10.000
dinarjev.

Kdor stori to javno, se kaznuje z zaporom od enega
meseca do enega leta in v denarju.

Ce je meril klevetnik s posebnim namenom na to,
da bi uničil dobro ime ali gospodarski kredit okleve-
tane osebe, se kaznuje s strogim zaporom od treh me-
secev do treh let in v denarju.

25. § 302. se izpreminja in se glasi:

»Kdor razžali vojsko ali mornarico, urad ali poli-
tično telo, državnega vojaškega ali civilnega uslužbenca,
člana Narodnega predstavništva ali drugega političnega
telesa, predstavnika priznanih ver, razsodnika, častnega
sodnika, pričo, izvedenca, tolmača ali prevajalca ali
vobče javnega uslužbenca o priliki uradnega poslovanja
ali glede uradnega poslovanja vobče, se kaznuje z za-
porom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev,
če pa se je storila razžalitev javno, z zaporom od enega
meseca do enega leta in v denarju do 10.000 dinarjev.

Kdor okleveta ista telesa ali iste osebe ob zgoraj
označenih okoliščinah, se kaznuje s strogim zaporom do
enega leta in v denarju; če pa stori to javno, se kaznuje
s strogim zaporom od enega meseca do treh let in v
denarju.

26. V drugem odstavku § 307. se dodajajo za bese-
dama: »kraljevskega doma« besede: »ali senat ali na-
rodno skupščino«.

V tretjem odstavku istega paragrafa se dodajata za
besedama: »te osebe« besedi: »ali telesa«.

27. § 310. se izpreminja in se glasi:

»Kdor stori razžalitev ali kleveto proti umrli osebi,
se kaznuje po predpisih §§ 297. do 309.; če pa je pre-
teklo v primerih iz §§ 297., 299. do 302. in § 309. ob
času, ko se je dejanje storilo, več kot trideset let od
smrti razžaljene ali oklevetane osebe, sme sodišče sto-
rilcu omiliti kazen po svobodni oceni, če gre za razža-
litev, pa tudi oprostiti ga vsake kazni.«

28. V § 312. se dodaja kot drugi odstavek nastopno:

»Ce dokazovanje resničnosti ni dopustno, se tudi
odredbe iz § 304. ne uporabljajo.«

29. § 313. se izpreminja in se glasi:

»Razžalitev in kleveta se začeta preganjati:

1. na zasebno tožbo: a) v primeru §§ 297. do 301.
in b) v primeru § 310., kolikor ne gre za člane kraljev-
skega doma ali za osebe, omenjene v § 308., na zasebno
tožbo zakonskega druga, umrlečevih roditeljev, otrok,
bratov ali sester;

2. na javno tožbo: a) v primeru § 302. za vojsko in mornarico po odobritvi ministra za vojsko in mornarico, za urade in politična telesa po odobritvi njihovega predstavnika, za javne uslužbenke in ostale osebe, navedene v § 302., pa na njih predlog, če pa tega sami ne podado, na predlog njih višjega oblastva; b) v primeru § 307., kolikor gre za senat ali narodno skupščino, po odobritvi njihovih predsednikov, v ostalih primerih § 307. kakor tudi v primeru § 310., kolikor gre za umrle člane kraljevskega doma, po odobritvi ministra pravde; a v primerih §§ 308. in 309. in kolikor gre za umrle osebe iz § 308., na predlog vlade tuje države ali njenega diplomatskega zastopnika in po odobritvi ministra pravde.«

30. § 314. se izpreminja in se glasi:

»Kdor odvzame tujo premično stvar drugemu z namero, da bi pridobil z njeno prisvojitvijo sebi ali drugemu protipravno imovinsko korist, se kaznuje zaradi tatvine, če vrednost ukradene stvari ni večja od 1.000 dinarjev, s strogim zaporom do enega leta, če pa je vrednost ukradene stvari večja od 1.000 dinarjev, s strogim zaporom in z izgubo častnih pravic.

Poizkus se kaznuje.«

31. § 316. se izpreminja in se glasi:

»Tat (§ 314.) se kaznuje z robijo do desetih let:

1. če je storil tatvino tako, da je vlomil, vdrl ali odprl s ključem ali z drugim orodjem zaprte zgradbe, sobe, blagajne, omare ali druge zaprte prostore ali skočil ali se splazil v zaprte prostore;
2. če je storilo tatvino dvoje ali več oseb, ki so se združile za izvrševanje tatvin;
3. če je storil tatvino na posebno nevaren ali drzen način;
4. če je storil tatvino iz prostorov in krajev, ki pripadajo javnim napravam ali služijo javnemu prometu;
5. če je imel ob vršenju tatvine pri sebi nevarno orodje zaradi napada ali obrambe;
6. če je storil tatvino, izkoriščaje nujo drugega, ki mu je bila povzročena s požarom, poplavo ali podobnimi dogodki;
7. če je storil tatvino živine, katere vrednost je večja od 3.000 dinarjev.«

32. V § 317. se dostavljata za besedo: »primeru« besedi: »z robijoc.

33. § 318. se izpreminja in se glasi:

»Kdor si protipravno prisvoji v svojo ali tujo korist, tujo premično stvar, ki mu je zaupana ali ki jo je našel ali do katere je prišel po naključju, se kaznuje, če vrednost utajene stvari ni večja od 1.000 dinarjev, z zaporom do enega leta ali v denarju, če pa je vrednost utajene stvari večja od 1.000 dinarjev, s strogim zaporom in z izgubo častnih pravic.

Preganjati se začne na predlog.«

34. § 320. se izpreminja in se glasi:

»Kdor ukrade (§ 314.) ali utaji (§ 318.) iz nuje stvari v vrednosti največ do 300 dinarjev, se kaznuje z zaporom do treh mesecev ali v denarju do 3.000 dinarjev.

Z isto kaznijo se kaznuje tudi, kdor ukrade ali utaji živila ali življenjske potrebsčine v vrednosti največ do 100 dinarjev zaradi neposredne porabe ali upotrebe zase ali za svojo rodbino.

V posebno lahkih primerih sme sodišče storilca oprostiti vsake kazni.

Preganjati se začne na predlog.

Predpisi tega paragrafa se ne uporabljajo, če se je tatvina storila na način, označen v § 316.«

35. § 321. se izpreminja in se glasi:

»Če tat v primerih iz § 314. ali iz § 320. ali utajilec v primerih iz § 318. ali iz § 320. prostovoljno oškodovancu vrne pred obsodbo stvar ali povrne njeno vrednost, mu omili sodišče kazni po svobodni oceni; če pa je storil to pred pokrenjenim postopanjem, ga sme sodišče tudi oprostiti vsake kazni.«

36. V § 324. se za besedama: »proti potomcem« dodajajo besede: »ali potomci proti prednikom.«

37. V § 330. se nadomešča beseda: »občeznanim« z besedo: »občenevarnim.«

38. § 333. se izpreminja in se glasi:

»Kdor stvari, o katerih je mogel misliti, da so bile pridobljene s kaznivim dejanjem, ali ono, kar se je dobilo zanje s prodajo ali menjo, prikriva, sprejema v zastavo ali z drugo namero kupuje ali pomaga, da se razpečajo pri drugem, se kaznuje z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev.

Kdor to stori, a je vedel, da so bile stvari pridobljene s kaznivim dejanjem, se kaznuje, če vrednost stvari, pridobljenih s kaznivim dejanjem, ni večja od 1.000 dinarjev, s strogim zaporom do enega leta, če pa je vrednost stvari večja od 1.000 dinarjev, s strogim zaporom in v denarju.

Dejanja iz prvega in drugega odstavka se preganjajo na predlog v onih primerih, ko se preganja storilec kaznivega dejanja, s katerim so bile stvari pridobljene, na predlog ali na zasebno tožbo.

Kdor stori dejanje iz drugega odstavka tega paragrafa obrtoma, se kaznuje z robijo do 10 let in v denarju.«

39. § 334. se izpreminja in se glasi:

»Kdor dovede koga z namero, da bi pridobil sebi ali drugemu protipravno imovinsko korist, z lažnim predstavljanjem ali prikrivanjem ali s potvarjanjem činjenic v zmoti ali ga vzdržuje v zmoti, v kateri je oni, ter ga s tem zavede, da oni na škodo svojega ali tujega imetka ali svojih ali tujih imovinskih koristi kaj stori ali ne stori ali trpi, se kaznuje zbog prevare, če storjena škoda ni večja od 1000 dinarjev, z zaporom do enega leta, če pa je storjena škoda večja od 1.000 dinarjev, s strogim zaporom, v denarju in z izgubo častnih pravic.

Če se je storilo to samo z namero oškodovati drugega, se kaznuje storilec z zaporom do enega leta ali v denarju.

Poizkus se kaznuje.«

40. V § 338. se prvi odstavek ukinja.

41. § 365. se izpreminja in se glasi:

»Kdor poškoduje ali uniči tujo stvar ali jo stori za neporabno ali kdor odvaja tujo električno, parno ali drugo podobno silo (energijo) z namero, da bi drugega oškodoval, se kaznuje, če povzročena škoda ni večja od 3.000 dinarjev, z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev, če pa je povzročena škoda večja od 3.000 dinarjev, z zaporom ali v denarju do 50.000 dinarjev.

V posebno lahkih primerih sme sodišče storilca oprostiti vsake kazni.

Preganjati se začne na predlog, po službeni dolžnosti pa samo, če se je poškodovala javna dobrina.

Če je povzročil storilec škodo nad 20.000 dinarjev, se kaznuje z robijo do petih let ali s strogim zaporom.«

Clen 2.

Zakonik o sodnem kazenskem postopanju z dne 16. februarja 1929.* se izpreminja in dopolnjuje nastopno:

1. V prvem odstavku št. 2. § 9. se dodaja na koncu to-le:

»pristojnost se ne izpremeni, če se uporabi § 62., drugi odstavek, in § 76., drugi odstavek, kazenskega zakonika;«

2. Prvi odstavek § 15. se izpreminja in se glasi:

»Pri poizkusu je pristojno sodišče onega območja, v katerem se je začel poslednji čin, ki je bil naperjen na izvršitev kaznivega dejanja, če se je pa začel poslednji čin zunaj kraljevine Jugoslavije, sodišče onega območja, kjer naj bi bila nastopila posledica.«

3. Drugi odstavek, št. 2. § 75. se izpreminja in se glasi:

»2. pri apelacijskih sodiščih iz treh sodnikov, izmed katerih eden predseduje, če pa je odločiti o prizivu zoper kazni po razsodbi zaradi zločinstva, za katero določa zakon smrtno kazni ali dosmrtno robijo, iz petih sodnikov, izmed katerih eden predseduje;«

4. V prvem odstavku § 110. se nadomešča beseda: »preiskava« z besedo: »postopanje«.

V istem paragrafu se postavlja za prvim odstavkom kot drugi odstavek to-le:

»Če je obdolženec v priporu ali preiskovalnem zaporu, pa bi njegov izpust iz zapora mogel biti nevaren za javno varnost, mora sodišče poskrbeti, da se obdolženec za čas, dokler se postopa po tretjem in četrtem odstavku tega paragrafa, začasno odda v zavod za čuvanje ali zdravljenje, dotlej ga pa pridržati v primernem svojem prostoru.«

Sedanji drugi odstavek tega paragrafa postane tretji, a tretji odstavek postane četrti.

5. V prvem odstavku § 116. na koncu se nadomeščata besedi: »preiskovalnemu sodniku« z besedama: »pristojnemu sodišču«.

V istem paragrafu, v drugem odstavku na koncu se nadomeščata besedi: »preiskovalnemu sodniku« z besedami: »pristojnemu preiskovalnemu sodniku ali sreskemu sodišču, v čigar območju je kaznivo dejanje storjeno, in sicer po tem, čigar sedež je bliže.«

6. V tretjem odstavku § 280. na koncu se dodaja: »Predpis § 110., drugega odstavka, se ustrezno tudi tukaj uporablja.«

7. § 283. in § 356., tretji odstavek, se ukinjata.

8. V šestem odstavku § 338. se nadomešča navedba: »§ 336., št. 1. in 2.« z navedbo: »§ 337., št. 1.«.

9. V prvem odstavku, št. 2. § 314. pri kraju se postavlja namesto podpičja vejica in se dodaja: »kakor tudi potrebni izdatki in nagrada zastopnika zasebnega udeleženca, kolikor je takšno zastopanje bilo naloženo (§ 55.) ali bilo potrebno, da se doseže namen iz § 52.;«

10. V prvem odstavku § 355. se črtajo besede: »o poročilu, ki mu je bilo predloženo po § 283., drugem odstavku, alic.«

11. Drugi odstavek § 358. se izpreminja in se glasi:

»Ob izrekanju sodbe na osnovi nove glavne razprave je vezano sodišče prve stopnje na pravni nazor, na katerega je kasacijsko sodišče oprlo svojo odločbo, in se mora ob tem držati tudi načela, izrečenega v § 327.«

12. Prvi odstavek § 384. se izpreminja in se glasi:

»Obdolženec ima pravico, najeti branilca izmed oseb, navedenih v § 58. Branilca advokata sme nadomeščati

* »Uradni list« št. 432/109 iz l. 1929,

advokatski pripravnik, ki je pri njem v praksi in ki je najmanj leto dni vpisan v imenik advokatskih pripravnikov, dasi nima usposobljenosti, predpisane v § 58. Omejilve, omenjene v § 69., veljajo tudi za branilca in za njegovega namestnika. Sodnik mora paziti na vzdrževanje teh predpisov.«

13. V prvem odstavku § 398. se nadomešča navedba: »(§ 392., drugi odstavek)« z navedbo: »(§ 392., prvi odstavek)«.

14. V prvem odstavku § 399. se nadomešča navedba: »§ 334., tretjega odstavka,« z navedbo: »§ 334., četrtega odstavka.«

V drugem odstavku istega paragrafa na koncu se nadomešča navedba: »v § 327. (§ 358.)« z navedbo: »v § 358., drugem odstavku.«

15. V prvem odstavku § 406. na koncu se postavlja namesto pike vejica in se za tem dodaja: »ki se drži načel, izrečenih v § 358., drugem odstavku.«

16. V drugem odstavku § 408. se nadomešča navedba: »§ 336. št. 1. do 3.,« z navedbo: »§ 337., št. 1. do 3.«.

17. V odstavku prvem § 431. se nadomešča sedanji drugi stavek tako-le:

»Tako postopanje je dopustno tudi brez posredovanja sodišča. Sodišče, h kateremu dospe taka prošnja, jo predloži ministru pravde v nadaljnjo rešitev. S tem se ne poseza v predpise § 430.«

V istem paragrafu, v drugem odstavku, tretjem stavku, se nadomeščata besedi: »sresko sodišče« z besedami: »sodišče prve stopnje«.

18. § 432. se izpreminja in se glasi:

»Razsodbo, s katero je obsojen obtoženec na kazni smrti, predloži okrožno sodišče ministru pravde z vsemi spisi vred, če se zoper razsodbo v zakonskem roku ne uporabi pravno sredstvo, apelacijsko sodišče, odnosno kasacijsko sodišče pa, če zavrneta priziv, odnosno revizijo, najsi ni bila vložena prošnja za pomilostitev.«

Minister pravde predloži razsodbo kralju zaradi pomilostitve.«

19. V četrtem odstavku § 481. se nadomešča beseda: »pritožba« z besedo: »prošnja.«

Clen 3.

Prvi odstavek člena 73. zakona o tisku z dne 6. avgusta 1925.* se izpreminja in se glasi:

»Vsa kazniva dejanja po tem zakonu preiskujejo okrožna (prvostopna) sodišča, sodijo pa dejanja iz členov 29. in 65. do 71. okrožna sodišča kot edinoosebna sodišča, vsa ostala pa okrožna sodišča kot zborna sodišča.«

Clen 4.

V § 3. zakona o izvrševanju kazni na prostosti z dne 16. februarja 1929.** se dodaja za prvim odstavkom kot drugi odstavek to-le:

»Da se prepreči, da ne bi bili izvestni sodni zapori prenapolnjeni ali da se prihranijo nesorazmerno veliki potni ali privodni stroški, kakor tudi iz drugih važnih vzrokov sme odrediti apelacijsko sodišče, da se izvrši kazni na prostosti pod enim letom v zaporih drugega sodišča njegovega območja; minister pravde pa sme iz teh vzrokov dovoliti, da se taka kazni izvrši v zaporih sodišča v območju drugega apelacijskega sodišča in ne

* »Uradni list« št. 272/84 iz l. 1925.

** »Uradni list« št. 450/113 iz l. 1929.

onega, v čigar območju je sodišče, ki je kot prvostopno sodišče izreklo razsodbo.

Sedanji drugi odstavek tega paragrafa postane tretji odstavek.

Clen 5.

V kazenskem zakoniku, v zakoniku o sodnem kazenskem postopanju in v zakonu o tisku se zamenjuje izraz: »kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev« z izrazom: »kraljevina Jugoslavija«, izraz: »oblast« ali »oblastni« z izrazom: »banovina«, odnesno »banovinski«, a izraz: »narodna skupščina« z izrazom: »narodno predstavništvo«.

Clen 6.

Ko dobi ta zakon obvezno moč, se nadaljuje kazensko postopanje o kaznivih dejanjih, za katere določa ta zakon kazen zapora (strogega zapora) v največji izmeri do enega leta ali denarno kazen ali obe, in ki v prvi stopnji še ni dokončano z razsodbo ali drugo odločbo, po prvem odstavku, št. 2., § 9. zakonika o sodnem kazenskem postopanju pred sreskim sodiščem.

Pred sreskim sodiščem se nadaljuje postopanje zaradi kaznivih dejanj, omenjenih v prvem odstavku, tudi če se z odločbo višjega sodišča razsodba (rešitev) sodišča prve stopnje razveljavi in se pošlje stvar na novo razpravo, kakor tudi če se dopusti obnova kazenskega postopanja o takih kaznivih dejanjih.

Clen 7.

Ta zakon stopi v veljavo, ko se razglasi v »Službenih novinah«, obvezno moč pa dobi, ko preteče mesec dni od njegove razglasitve. Istega dne prestanejo veljati vsi dosedanji predpisi o predmetu tega zakona, ki se mu protivijo.

V Beogradu, dne 9. oktobra 1931.; št. 121.300-3-687.

Aleksander s. r.

Minister pravde
dr. Drag. S. Kojić s. r.

Videl
in pritisnil državni pečat
čuvdar državnega pečata,
minister pravde
dr. Drag. S. Kojić s. r.

Predsednik
ministrskega sveta,
minister za notranje posle,
P. R. Živković s. r.

Uredbe osrednje vlade.

475.

Naredba glede dokaza o zastopanju avtorjev.*

Zaradi pravilne uporabe zakona o zaščiti avtorske pravice in na podstavi točke p), člena 6., uredbe o ureditvi ministrstva za prosveto

odrejam:

Vse družbe, vse agencije in vsi poedinci, ki se bavijo v državi z zaščito avtorske pravice, morajo predložiti ministrstvu verodostojne dokaze o tem, katere domače in tuje avtorje, odnosno katere združbe zastopajo in po čigavi odobritvi.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 13. oktobra 1931., št. 239/LXXIV/506.

To se nanaša tudi na združbe avtorjev, kolikor te zastopajo tuje avtorje.

Ti dokazi se morajo predložiti do dne 1. decembra tega leta.

Ministrstvo vodi o teh listinah register v odseku za umetnost in književnost in izdaja po njih po potrebi potrdila o vpisanih listinah.

Vsaka izprememba v zastopanju se mora prijaviti in vpisati v vpisnik.

Od dne 1. januarja 1932. morejo zastopniki avtorskih pravic (družbe, agencije, poedine osebe) pobirati plačila za avtorske pravice samo glede onih avtorjev, katerih zastopanje je registrirano pri ministrstvu.

V Beogradu, dne 30. septembra 1931.; P. št. 34.348.

Minister za prosveto
B. Maksimović s. r.

476.

V soglasnosti z gospodom predsednikom ministrskega sveta z dne 1. septembra 1931., zak. št. 223, izdajamo to-le

dopolnitev

§ 1. uredbe o organizaciji in področju centralnega higienskega zavoda v Beogradu.*

Radí skupnega proučevanja, sporazumnega delovanja in vzajemnega obveščanja po vprašanjih iz higijene, epidemiologije in socialne medicine se ustanavlja pri centralnem higienskem zavodu v Beogradu stalna higienska komisija ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje.

Komisijo sestavljajo predstavniki ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje, ravnatelj centralnega higienskega zavoda in strokovnjaki tega zavoda, ki jih določi minister za socialno politiko in narodno zdravje po ravnateljevem predlogu, predstavniki ministrstva za vojsko in mornarico, ministrstva za promet, ministrstva za prosveto in ministrstva za poljedelstvo kakor tudi predstavnik urada za zavarovanje delavcev. Minister za socialno politiko in narodno zdravje sme odrediti v to komisijo po potrebi tudi druge strokovnjake. Komisijskim članom ne pristojne nikakršne dnevnice niti druge nagrade.

Komisija oddaja strokovna mnenja in podaja predloge po vseh vprašanjih svoje pristojnosti, ki jih ji pošljejo ministrstva, sme pa podajati predloge tudi po lastni pobudi.

Dolžnosti in področje te komisije predpiše minister za socialno politiko in narodno zdravje po predlogu higienske komisije s posebnim pravilnikom.

V Beogradu, dne 7. septembra 1931., S. št. 16.819.

Minister
za socialno politiko
in narodno zdravje
M. Kostrenčić s. r.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 21. septembra 1931., št. 218/LXIX/449. — Uredbo gl. 2. Uradni list št. 69/18 iz l. 1929/1930.

477.

Na podstavi četrtega odstavka § 26. finančnega zakona za proračunsko leto 1931./1932. in po nastopivši potrebi predpisujem

pravilnik

o trošenju državne podpore, dovoljene zvezi Sokola kraljevine Jugoslavije po partiji 224 proračuna ministrstva za prosveto za leto 1931./1932.*

Člen 1.

Ministrstvo za prosveto otvarja zvezi Sokola kraljevine Jugoslavije podporo po partiji 224 proračuna za leto 1931./1932. v znesku 8.000.000— (osem milijonov) dinarjev pri blagajni glavne državne blagajne, s pričetkom proračunskega leta.

Člen 2.

Zveza Sokola kraljevine Jugoslavije dviga odobreno podporo v dvanajstih ob pričetku vsakega meseca na priznanico, ki jo podpišeta prvi ali drugi namestnik starešine in zvezni blagajnik, in po naredbi ministra za prosveto.

Člen 3.

Razhodki iz te podpore se morajo vršiti po proračunu zveze Sokola kraljevine Jugoslavije, odobrenem z odlokom z dne 30. junija 1931., P. št. 19.954.

Člen 4.

Ce se pojavi potreba, se sme izvršiti po predhodni odobritvi ministra za prosveto virement med poedinimi zveznimi odseki in pozicijami.

Člen 5.

Podpora, ki se dviga iz državne blagajne, se mora naložiti na tekoči račun zveze Sokola kraljevine Jugoslavije št. 53.600 poštne hranilnice v Beogradu, po kateri se vrše vsa izplačila.

Člen 6.

Vse nabave se opravljajo z neposrednim dogovorom po zahtevi kredita zveze Sokola kraljevine Jugoslavije, nalog za izplačilo pa podpisujeta eden izmed podstarešin in načelnik zveznega gospodarskega odseka.

Člen 7.

Izplačila za nabave se vrše na podstavi predloženih računov in priznanic, ki morajo biti predpisno kolkovani. Osebna izplačila zveznim uradnikom in funkcionarjem se vrše po priznanicah, ki se tudi kolkujejo.

Člen 8.

Kljub odredbam zakona o državnem računovodstvu in zakona o glavni kontroli računi in priznanice niso zavezani pregledu po krajevni (mestni) kontroli.

Člen 9.

Po členu 26. finančnega zakona za leto 1931./1932. vrše likvidacijo izdatkov zveze Sokola kraljevine Jugoslavije

* >Službene novine kraljevine Jugoslavije z dne 10. julija 1931., št. 154/LI/336,

slavije dva ministra in dva člana glavne kontrole, ki jih ob pričetku proračunskega leta imenuje predsednik ministrskega sveta.

Člen 10.

Po pretoku vsakega tromesečja se vrši likvidacija izdatkov za minulo tromesečje.

Člen 11.

Da se likvidirajo izdatki, predloži računovodstvo zveze Sokola kraljevine Jugoslavije likvidacijskemu organu najkasneje v dveh mesecih po dovršenem tromesečju obračun o učinjenih izdatkih s potrebnimi prilogami, predpisanimi s členoma 6. in 7. tega pravilnika; likvidacijski organ pa mora izvršiti likvidacijo najkasneje v mesecu dni, ko je prejel obračun.

Člen 12.

Izplačevanje dvanajstin odobrene podpore zvezi Sokola kraljevine Jugoslavije je nezavisno od likvidacije potroška dvignjene podpore, marveč se vrši neglede na to, ali se je dvignjena podpora v preteklem tromesečju potrošila ali ne. Nepotrošeni znesek enega tromesečja se prenese v drugo tromesečje, toda likvidacija vseh izdatkov iz te podpore se mora opraviti do konca računskega leta.

V Beogradu, dne 30. junija 1931.; P. št. 28.813.

Minister za prosveto
B. Maksimović s. r.

478.

Pravilnik

o oddajanju brezplačnega premoga iz državnih rudnikov za sokolske telovadnice Sokola kraljevine Jugoslavije.*

Na podstavi pooblastitve po točki 8. § 38. finančnega zakona za proračunsko leto 1931./1932. predpisujem sporazumno z ministrom za prosveto naslednji pravilnik o brezplačnem oddajanju premoga iz državnih rudnikov Sokolu kraljevine Jugoslavije za sokolske telovadnice.

Člen 1.

Vsaka sokoiska župa sestavi vsako leto najkasneje do konca meseca julija seznamek sokolskih društev, ki žele dobiti brezplačen premog iz državnih rudnikov za sokolske telovadnice; označiti je količine premoga, ki ga žele dobiti, kubaturo telovadnih prostorov, ki naj se ogrevajo, kako dolgo podnevi in v katerih mesecih. Za ostale prostore sokolskega društva se brezplačni premog ne dovoli.

Ta seznamek je treba predložiti direkciji državnih rudniških podjetij v Sarajevu, ki porazdeli naročila in daje državnim rudnikom naloge za odpravo, ko je predhodno preizkusilo dejanske potrebe kurjave za vsako telovadnico. Premog je zahtevati redno vsako leto za dobo od dne 1. oktobra do dne 30. septembra prihodnjega leta.

* >Službene novine kraljevine Jugoslavije z dne 21. septembra 1931., št. 218/LXIX/454.

Člen 2.

Premog, oddan brezplačno iz državnih rudnikov, se oddaja paravnost vsakemu sokolskemu društvu za telovadnico, po njeni naročbi, vidirani po sokolski župi, najdalj za potrebe prihodnjega leta in se ta premog ne sme nikakor in nikoli uporabljati za druge namene, niti se ne sme prodajati, darovati ali kakorkoli odsvojevati, ker se sicer dotičnemu društvu vzame za telovadnico pravica do nadaljnega brezplačnega oddajanja (prejemanja) premoga iz državnih rudnikov.

Člen 3.

Premog se daje sokolskim društvom na razpoložbo za telovadnice samo franko državni rudnik. Prevoznih stroškov rudnik ne kreditira, marveč jih mora plačati vsako sokolsko društvo pri prevzemu na končni železniški postaji.

Člen 4.

Direkcija državnih rudniških podjetij v Sarajevu obvesti vsako sokolsko župo, koliko, za kateri čas in iz katerega rudnika je dovoljen vsakemu sokolskemu društvu za telovadnico brezplačen premog in v katerem času ga je treba prevzeti. Sokolska društva morajo poslati, sklicuje se na številko odobritve direkcije državnih rudniških podjetij, naročila in dispozicije za premog, overovljene po sokolski župi, naravnost direkciji državnih rudniških podjetij; pri tem je paziti na to, da se redno poleti preskrbe s premogom za prihodnjo zimsko sezono. Po mesecu oktobru se brezplačen premog sokolskim društvom ne bo oddajal, razen če gre za poedine izjemne in upravičene primere.

Člen 5.

Direkcija državnih rudniških podjetij oddaja sokolskim društvom za telovadnice brezplačen premog predvsem iz lignitskih premogovnikov, potem iz rudnikov v Vrbniku in Mostarju. Vrste premoga in rok odprave odredi direkcija državnih rudniških podjetij v Sarajevu po proizvajalni možnosti rudnikov. Praviloma se oddajajo drobnejše vrste premoga, ki se slabo razpečavajo, le izjemoma in kolikor rudnik utegne, premog kosovec ali kockovec.

Člen 6.

Stroški za premog, oddan brezplačno sokolskim telovadnicam, se porazdele po razporedu direkcije državnih rudniških podjetij na vsa državna rudniška podjetja v breme proračunske partije računa oblih prometnih stroškov. V ta namen morajo državni rudniki, ki odpravljajo brezplačno premog, pred letnim zaključkom podati predlog direkciji državnih rudniških podjetij v Sarajevu radi porazdelitve deleža stroškov na ostala podjetja.

Člen 7.

Če ne porabi telovadnica sokolskega društva vse količine dobljenega premoga, mora to posebej navesti v naročbi za prihodnje leto, da se za toliko zmanjša zahtevanje brezplačnega premoga. Sokolska društva, ki potrebujejo za telovadnico manj od enega vagona na leto (10.000 kg), smejo tudi več naročiti, da se ukoristi vagon; toda ta razlika se fakturira po navadnih prodajnih cenah dotične vrste premoga in se pobere s povzetjem, kolikor sokolsko društvo te razlike ne plača naprej.

Člen 8.

O vsaki odpravi premoga obvesti rudnik dotično sokolsko društvo z dopisnico; v njej je označiti dan od-

prave, številko vagona, količino in vrsto premoga in namembno železniško postajo.

V Beogradu, dne 7. avgusta 1931.; R. št. 10.615.

Minister za šume in rudnike
dr. St. Šibenik s. r.

S tem pravilnikom je izrekla soglasnost glavna kontrola v obči seji z dne 8. t. m. pod št. 83.127/31.

479.

Da se prepreči, da se ne zanesejo v našo kraljevino bolezni: rak (*synchitrium endobioticum*) na krompirju, krompirjeva zlatica (*leptinotarsa decemlineata*) in krompirjev molj (*phthorimaea operculella*), predpisujem na podlagi člena 15. zakona o zatiranju bolezni in škodljivcev kulturnih rastlin z dne 9. decembra 1929.* ta-je

pravilnik o uvozu in tranzitu krompirja.**

Člen 1.

Prepoveduje se uvoz, tranzit in promet krompirja, okuženega z rakom (*synchitrium endobioticum*), s krompirjevo zlatico (*leptinotarsa decemlineata*) in s krompirjevim moljem (*phthorimaea operculella*).

Člen 2.

Vobče se prepoveduje uvoz, tranzit in promet krompirja iz držav, v katerih so bolezni: rak, krompirjeva zlatica in krompirjev molj.

Izjemoma sme minister za poljedelstvo ob neobhodni potrebi, zlasti če gre za izvestne vrste posebne kakovosti, dovoliti s svojo rešitvijo uvoz krompirja tudi iz držav, v katerih so rak, krompirjeva zlatica in krompirjev molj; toda ob uvozu se morajo izvesti vsi varnostni ukrepi, označeni v členih 4., 5., 11. in 12. tega pravilnika.

Člen 3.

Uvoz krompirja iz držav, ki jih ne obseva člen 2. in katerih imena objavi vsako leto ministrstvo za poljedelstvo meseca januarja v »Službenih novinah«, je dovoljen, ko se je s strokovnim pregledom v vsakem posebnem primeru ugotovilo njegovo zdravstveno stanje.

Pošiljke krompirja se morajo pregledati na obmejnih uvoznih carinskih postajah po točki 5. § 15. zakona o zatiranju bolezni in škodljivcev kulturnih rastlin.

Člen 4.

Vsak transport — vsako pošiljko — krompirja, ki se prijavi za uvoz v našo državo ali za tranzit, mora spremljati uradni certifikat o izvoru in zdravstvenem stanju, izdan po uradnih organih fitopatološke službe one države, iz katere krompir prihaja. Ta certifikat mora biti napisan vzporedno v jeziku države izvoznice in v drugem mednarodnem znanem jeziku in mora obsežati:

1. izjavo proizvajalnika krompirja, potrjeno po upravnih oblastvih kraja, v katerem se je krompir pridelal (občina, srez, oblast);

* »Uradni list« št. 104/23 iz l. 1929./30.

** »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 21. oktobra 1931., št. 246/LXXVI/514.

2. izjavo uradnega organa fitopatološke službe o tem:

a) da v kraju, odkoder krompir prihaja, ni bolezni: raka, krompirjeve zlatice, niti krompirjevega molja;

b) da je osebno pregledal krompir ob vkladanju v vreče ali zaboje - košare, in da je ta krompir brez raka, krompirjeve zlatice in krompirjevega molja;

c) da je osebno pritržil svinčene zalivke (plombe) fitopatološke ustanove, bodisi na vreče bodisi na vagon.

V certifikat se mora vpisati tudi številka vagona, količina blaga in besedilo svinčenega zalivka (plombe).

Certifikat mora biti podpisan po uradnem organu, ki je izvršil pregled, in opremljen s pečatom državne fitopatološke ustanove.

Člen 5.

Krompir, ki se uvaža, mora biti v plombiranih vagonih ali vloženi v nove vreče ali zaboje-košare.

Člen 6.

Pregled krompirja na obmejnih (uvoznih) carinskih postajah vrše strokovni organi državnih kmetijskih poizkusnih in kontrolnih postaj.

Člen 7.

Krompir se sme uvažati samo pri sledečih obmejnih železniških (carinskih) postajah: Sušak, Maribor, Rakek, Jesenice, Drnje (Koprivnica), Beli Manastir, Kelebija, Vel. Kikinda, Caribrod, Djevdjelija, in pristaniščih: Sušak, Split in Dubrovnik.

Člen 8.

Pregled krompirja vrše pristojne kmetijske poizkusne in kontrolne postaje na svojem področju.

Člen 9.

Čim čimprej transport krompirja na mejo (Člen 7.), morajo carinska oblastva o tem brzojavno obvestiti pristojno kmetijsko poizkusno in kontrolno postajo (Člen 8.). Do prihoda strokovnega organa, ki naj pregled izvrši, se mora držati dospeli transport krompirja pod strogo kontrolo. Pred prihodom strokovnega organa ne sme nihče snemati zalivkov z vagona, odnosno z vreč, zabojev, košar.

Če krompir ni opremljen s certifikatom, označenim v Členu 4. tega pravilnika, prepovejo carinska oblastva uvoz in obveste o tem pristojno kontrolno postajo.

Člen 10.

Kmetijske poizkusne in kontrolne postaje morajo takoj ali najkasneje v 24. urah po prejetem obvestilu carinarnice odposlati svojega strokovnega organa, ki mora izvršiti pregled krompirja, prijavljenega za uvoz.

Člen 11.

Strokovni organ kmetijske poizkusne in kontrole postaje mora najprej v pričo enega carinskega in enega prometnega organa ugotoviti pravilnost certifikata o izvoru in zdravstvenem stanju po členu 4., pravilnost zalivka kakor tudi, ali je vloženi krompir v nove vreče — košare — zaboje. Ko to ugotovi, pregleda sam krompir.

Člen 12.

Po izvršenem pregledu in ko strokovni organ ugotovi, da so certifikat in zalivki v redu, da je krompir vloženi v nove vreče in da nima raka, zlatice in molja, dovoli strokovni organ izrečno uvoz na tovornem listu in na carinskih listah.

Če pa ugotovi strokovni organ, da certifikat, zalivki ali vreče ne ustrezajo predpisom pravilnika (člen 4. in 5.) ali da je krompir okužen z rakom, zlatico ali moljem, prepove uvoz tega krompirja. O tem se sestavi zapisnik, v katerem je navesti razloge, iz katerih se uvoz prepoveduje. Odločbo o prepovedi uvoza zapiše strokovni organ v tovorni list in carinske liste z obrazložitvijo vred. Dovolitev ali zapisnik o uvoznih prepovedi podpiše strokovni organ kmetijske poizkusne in kontrolne postaje, sopodpišeta jo pa dežurni carinski in prometni organ.

Transport krompirja, ki ni v redu in čigar uvoz se prepove, morajo carinska oblastva takoj vrniti pošiljatelju in o tem uvoznika obvestiti; kmetijska poizkusna in kontrolna postaja pa dostavi poročilo kontrolnega organa takoj ministrstvu za poljedelstvo v vednost.

Člen 13.

Tranzit krompirja skozi našo državo se dovoljuje s pogojem, da je krompir v direktnih, plombiranih, dobro zaprtih vagonih, in da ga spremlja certifikat o izvoru in zdravstvenem stanju (Člen 4.).

Člen 14.

Za pregled krompirja na uvoznih obmejnih carinskih postajah se pobira takša po 9 dinarjev od vreče do 100 kg, odnosno na vsakih 75 kg, če je blago v razsutem stanju, in potni stroški strokovnega organa kmetijske poizkusne in kontrolne postaje, ki mu pripadajo po členu 48. uredbe o povračilu potnih stroškov državnim uslužbencem št. 13.400/I iz l. 1930. Vse te stroške plača uvoznik po točki 1., drugem odstavku člena 16. zakona o zatiranju bolezni in škodljivcev kulturnih rastlin.

Člen 15.

Če zahtevajo poedine države ob izvozu krompirja iz naše države predhodni pregled tega krompirja in certifikat o zdravstvenem stanju, so kmetijske poizkusne kontrolne postaje pooblaščenice, vršiti v imenu ministrstva za poljedelstvo pregled krompirja, določenega za izvoz, in izdati take zdravstvene certifikate.

Člen 16.

Pritožbe in kazni.

Zoper odločbe kmetijskih poizkusnih in kontrolnih postaj ali njih pooblaščenih organov se sme pritožiti stranka na ministrstvo za poljedelstvo, toda pritožba glede izvršitve izdanih odločb nima odložilne moči.

Člen 17.

Ta pravilnik stopi v veljavo od dne, ko se razglasi v »Službenih novinah«.

V Beogradu, dne 23. septembra 1930.; št. 6368/II.

Minister za poljedelstvo
M. Neudorfer s. r.

Današnji številki »Službenega lista« je priloženo Kazalo za I. polletje 1931. (kosi 1 do 37).

Uredništvo.